

CONFRARIA DE LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT

Missa Solemne en Sufragi dels Confreres, Oblats, Amics i Devots de Montserrat

Montserrat, dissabte 19 de setembre de 2020

A la missa solemne de la Confraria pels seus difunts que celebrem cada any, enguany el P. Abat ha volgut que també l'apliquéssim pels oblats, els amics, els devots de Montserrat i per tots els qui han mort a causa d'aquesta pandèmia que patim.

L'eucaristia, com a sagrament que ens uneix en la caritat i ens aplega en la fe i l'esperança, és avui per a molts també una manera de viure el dol i de poder acomiadar-se en pau de totes aquelles persones que han mort en aquest temps de pandèmia sense l'escalf de la família i el confort del sagraments.

Acolliu, en el silenci del cor, la pau que ens dóna la celebració de la fe en aquesta casa de la Mare de Déu, i emporteu-vos-la a casa vostra.

Antifona d' entrada

Tranquil

Ant.

Do - neu - li, Se - nyor, el re - pòs e - tern, i
los

que la llum per - pè - tu - a l'il - lu - mi - ni.
la il - lu - mi - ni.
els il - lu - mi - ni.

Col·lecta

Senyor,
que perdoneu els homes,
perquè voleu la seva salvació;
concediu a tots els Confreres, els Oblats,
els Amics i Devots de Montserrat difunts,
de poder participar de la felicitat eterna
per la intercessió de la benaurada Verge Maria
i de tots els sants.

LITÚRGIA DE LA PARAULA

Lectura primera Is 25,6a.7-9

El Senyor farà desaparèixer per sempre la mort

Lectura del llibre d'Isaïes

Aquell dia, en aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions, engolirà per sempre la Mort. El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat.

Salm responsorial 129,1-2.3-4.5-6a.6b-7.8 (R.: cf. 1; o bé: cf. 5)

Des de l'abisme us crido, Senyor.

Escolteu el meu clam.

Estigueu atent, escolteu
aquest clam que us suplica.

R. Des de l'abisme clamo a vós, Senyor.

Si tinguéssiu en compte les culpes,
qui es podria sostenir?

Però és molt vostre perdonar,
i això ens infon respecte. **R.**

Confio en la paraula del Senyor,
la meva ànima hi confia.
Espera el Senyor la meva ànima,
més que els sentinelles el matí. *R.*

Que esperin el matí els sentinelles!
Israel espera el Senyor,
perquè són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa. *R.*

És ell qui redimeix Israel
de totes les seves culpes. *R.*

Lectura segona Rm 14,7-9.10b-12
Tant si vivim com si morim, som del Senyor

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, cap de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius.

Tots hem de comparèixer davant el tribunal de Déu, tal com diu l'Escriptura: «Ho juro per la meua vida, diu el Senyor: Davant meu s'agenollarà tothom, i tota llengua confessarà a Déu les seves culpes». Per tant, cadascú haurà de donar compte a Déu de la seva pròpia vida.

Al·leluia i vers abans de l'evangeli Ap 14,13

Feliços els qui des d'ara moren en el Senyor:
reposen dels seus treballs,
perquè les seves obres els acompanyen.

Evangelio Jo 19,17-18.25-39

Inclinà el cap i expirà

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Jesús sortí, portant-se ell mateix la creu, cap a l'indret conegut amb el nom de lloc de la Calavera, en hebreu Gòlgota. Allà el crucificaren. Juntament amb ell en crucificaren dos més, posats a banda i banda amb Jesús al mig.

Vora la creu de Jesús hi havia la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, la dona de Cleofàs, i Maria Magdalena. Jesús veié la seva mare i, al costat d'ella, el deixeble que ell estimava, i digué a la mare: «Mare, aquí tens el teu fill». Després digué al deixeble: «Aquí tens la teva mare». I d'aleshores ençà el deixeble l'acollí a casa seva.

Després d'això, Jesús, conscient que ja s'havia realitzat tot el que calia, perquè s'acabés de complir el que anunciava l'Escriptura digué: «Tinc set». Hi havia allà un gerro ple de vinagre. Llavors cobriren la punta d'un manat d'hisop amb una esponja xopa de vinagre i la hi acostaren als llavis. Jesús, després de prendre el vinagre, digué: «Tot s'ha complert». Llavors inclinà el cap i expirà.

Homilia

Quan experimentem la vida, com el salmista, com un abisme immens i desconcertant, com és ara aquest temps de pandèmia, segueix sent important la pregària, no com un placebo espiritual davant fatalitat de la vida, sinó com a principi d'una més fonda esperança que ens torna a centrar davant el misteri de la vida en Déu, mostrant-nos així que la persona humana és més que el que pot fer la seva tecnologia.

És en aquest horitzó d'esperança que cal situar la vida cristiana: venim de Déu que és el Creador i a Ell tornem que és també Redemptor i Santificador nostre. Com ens deia l'apòstol: *tant si vivim com si morim som del Senyor*. Crist és el qui ens dóna, en la seva vida i amb la seva mort, la mesura humana d'aquest pertànyer plenament a Déu

Jesús experimenta la totalitat de ser persona en Déu gaudint del goig i de l'alegria de la vida, però també sofrint humanament i moral amb la debilitat merament de les forces humanes. Sant Joan, posa en els llavis de Jesús aquell "tinc set" que trobem en el salm 21, la set del qui se sent abandonat, una set que *resseca el vigor de l'esperit com la llengua que s'encasta al paladar*. Jesús sofreix el desconcert aterridor d'una vida donada plenament a Déu, però que sembla acabar entre la crueltat dels homes i el buit del no-res.

El Pare, ho ha posat tot a les seves mans, l'ha hagut deixat sol perquè pugui unir-se a nosaltres totalment i redimir amb el seu amor fins al final el nostre amor fet a trossos. Jesús experimenta així l'abandó real de Déu com el podem sentir nosaltres, però Déu, que és sempre misericordiós li concedeix una proximitat: la de la seva mare i també la del deixeble estimat. Però Maria esdevé aquí l'únic testimoni d'esperança sense fissures davant el desastre del calvari; ella és l'única que no ha traït mai la confiança de Jesús, perquè fins el deixeble estimat abandonà el Senyor en el moment de prova. Maria és

la deixebia que sap estimar sempre, i estimar, en ocasions com aquesta, per dolorós que sigui, només pot ser estar a prop. Perquè estimar és ser plenament allà on cal estar, tant en l'alegria com en l'infortuni.

Si Déu concedí al Crist, en l'abandó de la creu, tenir a prop seu la seva mare, també ens concedirà aquesta gràcia als qui ens posem sota la seva protecció quan preguem en l'Església *“ara i en l'hora de la nostra mort”*. El llantió que es dóna al qui s'inscriu a la Confraria de Montserrat, vol simbolitzar aquesta presència espiritual de la Mare de Déu; el llantió: una llum que porta el perfum de la pregària de Maria i, amb ella, el de tota l'Església.

La seva pregària és sempre el principi d'una més fonda esperança que ens torna a posar davant el misteri de la nostra vida en Déu. En aquesta pregària trobem el consol i la força en el dolor. És en la pregària de l'Església on aprenem a viure i a morir segons l'evangeli; a gaudir i a esperar, a estimar i a estar atents a la seva vinguda. En la mirada silenciosa de l'oració és on descobrim en aquell "Tot s'ha acomplert" de Jesús el camí de plenitud dels fills de Déu. Jesús lliurà la seva vida per nosaltres i Déu no permeté que experimentés la corrupció del sepulcre. Nosaltres hem de fer la nostra part i Déu farà la seva.

Tots, a l'hora de la mort, haurem de donar comptes dels dons de la gràcia que Déu ens ha concedit i, perquè sabem que la feblesa dels qui ja han mort no era pas més gran que la nostra, ens encomanem a la misericòrdia de Déu en l'eucaristia que aprofita tant als vius com als difunts.

Oració sobre les ofrenes

Oh Déu, la vostra misericòrdia no té mida;
acolliu favorablement les nostres humils pregàries
i, per aquest sagrament de salvació,
doneu als Confreres, als Oblats,
als Amics i Devots de Montserrat difunts,
el perdó de tots els seus pecats.

Prefaci

És realment just i necessari, es el nostre deure i és la nostra salvació, Senyor, Pare sant, Déu omnipotent i etern que, sempre i en tot lloc us donem gràcies, per Crist Senyor nostre. Ell un de sol, es dignà a sofrir la mort, perquè tots visquéssim per a vós eternament. Per això amb tots els estols dels àngels, us lloem joiosos, tot dient: Sant, sant, sant...

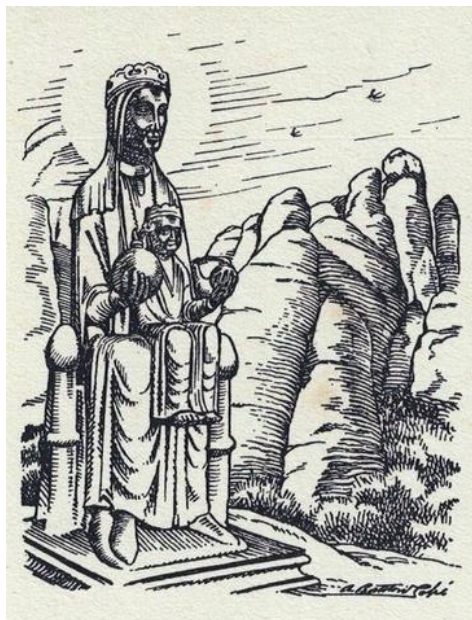
Antífona de comunió

Ant. *Animat*

Que la llum e - ter - na els il - lu - mi - ni, Se -
nyor, i tin - guin la com - pa - nyi - a dels vos - tres sants per
sem pre, per - què vós sou bo.

Postcomunió

Senyor,
que la participació
d'aquest sagrament celestial
obtingui per als Confreres, els Oblats,
els Amics i Devots de Montserrat difunts,
el repòs i la llum eterna;
i per a nosaltres
el consol en aquesta vida
i la felicitat, juntament amb ells,
en la benaurança del cel.

Mare Santa del Redemptor,
que sostinguéreu en els vostres braços
el cos del Crist davallat de la creu
com un senyal de comunió profunda
amb el dolor del món
i com un signe d'esperança ferma
en la resurrecció;
sigueu consol dels qui ploren
la mort d'un ésser estimat
i no deixeu de ser
intercessora prop del Senyor
per tots aquells
de qui avui us en fem memòria

Avui hem pregat als peus de la Mare de Déu de Montserrat
en sufragi dels Confreres, Amics i Devots difunts

GG. Maria Trullols Fort, Joaquina Surrallés Calvó,
Teresa Ribes Aixelà, Josep Vilaseca Atset
Xavier Puyol Pujolà

Delegació de Lleida

Mn. Vicenç Ros, Josep M. Reig
Rosa Fabregat, Antoni Cabrera, Tomàs Peña

Delegació d'Arenys de Munt

Mercè Casals Brecha, Marina Roca Gaspart,
M. Rosa Salvadó Masdeu, Teresa Mas Torras,
Maria Ferran Dalmau, Guillem Molons Candela,
Eulàlia Vives Torrent

Delegació de Calella

Montserrat Pascual Xapellí

Delegació d'El Prat de Llobregat

Rosa Cols, Montserrat Gibert, Conxita Monés Fernández,
Núria Pallejà, Maria Pasqüet, Roser Piñol, Dolors Sabadell,
Montserrat Salóm, Montserrat Sánchez

Delegació de Sant Joan Baptista, de Reus

Maria Canals Lluís

Delegació de Santa Maria de Sants

Maria Lluïsa Galí Guilera

Delegació Monistrol de Montserrat

José Collado Collado, Maria Salarich Grabolosa,
Nativitat Banqué Figueras

Delegació de Vinyols i els Arcs

Dolors Pagès Vidal

Delegació de Vilanova i la Geltrú

Josep Guevara Alabau, M. Àngela Prat

Delegació de Mataró

Josep Ros Estrany, Maria Perejoan, vda Llibre, Jesús García Marín, Conxita Ramon Rovira vda. Teixidor, Antoni Trenchs Ruíz, Antònia Llobet vda. Viñals , Ramoneta Dachs de Solà, Josefina Travessa Font, Carme Llinàs vda. Solà, Narcís Cantó Roca, M. Antònia Jané vda. Maymí, Joaquina Labarta Tomàs, Carme Vila vda. Planas, Carme Quadrada de Buscà, M. Carme Graupera vda. Penedès, Maria Sans vda. Casals, Josep M. Tarragó Mir, Ramon Blanch Puig, Joan Rosell Sirera ,Lluís Adan Ferrer, Carme Ramos vda. Trigo, M. Enriqueta Sastre vda. Font, Margarita Petit vda, Roure, M. Teresa Llaudó Pich, Francisco Fradera Riu, Isabel Viñals Soler, Ramon Fullerachs Jané, Teresa Massana vda. Serra, Joan Ametller Adrià, Maria Martínez vda. Aznar, Josep M. Cusachs Clarà , Juliana Sala Bassa, Núria Puntí Albert, Manuel Cuyàs Gibert, M. Àngels Nogué de Ribosa ,Anna M. Comas i Valls.

Delegació de Sant Pere de Terrassa

Maria Marta Comerma Coma, Maria Marcet Bonet,
Carmelita Missionera i Valentina Rebordosa Trigueros

Hermandad de Nuestra Señora de Montserrat de Sevilla

Antonio Ángel Coto Gil, Ana Gómez Haldón,
José Rodríguez Rivero-Carrera, Manuel Rivero Muriana,
Rvdo, P.D. Juan José Gutiérrez Galeote SDB.
Rafael Abad Mora, Juan Moreno Ruíz,
José Otero Navarro,
M. Iltre. Juan Manuel García-Junco Caballero Pbro.,
José Manuel Moreno Ruíz.

Oblats de Montserrat

Benet Costa Ullastre, de Mataró, Maria Carme Oller Sallent,
Ramona Solans Amargós, Enriqueta Altés Amores,
Josep Muixench Torres, Maria Carme Soler,
Araceli Fumanal Castro, Mercè Casas Palau, vda. Relats,
Roser Bach Carandell, Montserrat Casanovas Sust.

I de tots els que han mort en aquesta pandèmia de la covid19

Que reposin tots en la pau de Déu, i els seus familiars i amics
sentin el consol i la força de la fe i de la fraternitat.

Montserrat